

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 31 mai - 6 iunie 2009

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0744/921.703

Sfântul Maslu

marți, 2 iunie 2009

De ce o iubesc pe mama...

Mama și tata se uitau la televizor, când mama a spus: „Sunt obosită și e târziu. Cred că mă voi duce în pat”. O ia spre bucătărie ca să facă sandvișurile pentru a doua zi. Spală castroanele de popcorn, scoate carnea afară din congelator pentru cina din seara următoare, verifică cerealele, umple borcanul cu zahăr, pune lingurițele și castroanele pe masă și pregătește filtrul de cafea pentru a doua zi dimineața. Apoi pune niște rufe la uscat, mai bagă niște haine în mașina de spălat, calcă o cămașă și coase un nasture care cădea la o cămașă.

Strânge piesele jocului rămas pe masa din sufragerie, pune telefonul la loc, așează agenda de telefon la loc în raft. Udă câteva plante, golește un coș de gunoi și pune un prosop la uscat pe bară. Se întinde, cascadează și o ia spre dormitor. Se oprește la birou și scrie o notiță pentru profesoară, numără niște bani pentru excursia de mâine și ridică o carte de școală căzută sub scaun.

Scrie o felicitare pentru ziua de naștere a unui prieten, o bagă în plic, scrie adresa, o timbrează și scrie o notiță pentru cumpărături. Le pune pe amândouă lângă geanta ei. Mama își curăță fața cu demachiantul ei 3 in 1, își dă cu crema de noapte antirid, se spală pe dinți și își curăță unghiile.

Tata îi strigă: „Credeam că te duci în pat”. „Sunt pe drum”, răspunde ea.

Adaugă apă în vasul câinelui, dă pisica afară și se asigură că ușile sunt închise cu cheia și că lumina e deschisă pe terasă. Se uită în camera copiilor, le stinge lămpile de pe noptiere și televizorul, ridică o cămașă, aruncă niște șosete murdare în coșul de rufe și vorbește un pic cu unul dintre copii care încă își termină lecțiile. În camera ei își potrivește alarma la ceas, își așează hainele pentru a doua zi și îndreaptă raftul de la pantofi. Mai adaugă 3 lucruri pe lista ei de 6 lucruri foarte importante pentru a doua zi. Își spune rugăciunea și se gândește pentru câteva clipe la cele petrecute peste zi.

Vi se pare ceva ieșit din comun? Vă mai mirați de ce femeile trăiesc mai mult?

PENTRU CĂ SUNT FĂCUTE PENTRU CURSĂ LUNGĂ... (și nu ar putea muri mai repede pentru că încă mai sunt atâtea de făcut!!!).

“De ce sunt aici?”

Dă-mi un câmp... dă-mi un câmp
În care să îmi pot folosi puterea pentru Dumnezeu,
Un câmp în vreun loc părăsit
Aproape uitat într-o zonă stâncoasă,
Un câmp care are nevoie de două mâini de om să îl cultive,
Care are nevoie de o inimă care se roagă,
De o voce care cântă un cântec.
Știu că undeva există un astfel de câmp,
În comunitatea în care trăiesc acum,
În propria mea biserică este necultivat,
Un loc în care buruienile pot să crească,
În care pământul este tare și flămând,
Poate prea uscat de setea
După izvoare de apă clară.
Dă-mi un câmp ca acesta,
Poate un câmp între tinerii noștri
Care se poticnesc pe drumul lor spre a găsi lumina,
Sau tânjesc să plângă în brațele cuiva,
Sau spun că nimeni nu îi ascultă;
Vreau să îi ajut să le dau iubire
Și să pun o lampă în mâna lor.
Vreau să fiu acolo unde Dumnezeu vrea să fiu,
Vreau să lucrez pentru că ziua este la apus;
În curând vine noaptea când munca trebuie să înceteze
Și Dumnezeu le va porunci a lor Săi să se odinească;
Vreau să aud cuvintele “bine lucrat” adresate mie,
Vreau să mă privesc chipul Tatălui
Și să îl aud spunându-mi: “M-ai slujit excelent.”

Thyra F. Bjorn

pr. Anthony M. Coniaris
www.predici.cnet.ro